

عنوان مقاله:

بررسی سیر تحولات روش های تدریس در 50 سال گذشته به منظور ارائه ی یک الگوی بهینه تدریس برای دروس علوم تربیتی

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی روان شناسی و علوم رفتاری (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

حبیب کشاورز - کارشناس ارشد برنامه ریزی درسی، دانشگاه فردوسی مشهد

عبدالحسین محمدی گله دار - کارشناس ارشد مدیریت آموزشی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد خرم آباد

مرتضی مرادی دولیسکانی - کارشناس ارشد برنامه ریزی درسی، دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

تحقیق حاضر به منظور تحلیل روند تغییر روش های تدریس در 50 سال گذشته با هدف تدوین الگوی بهینه دروس علوم تربیتی و شناخت مؤلفه های اصلی و فرعی و نشان دادن روند تغییر و نحوه ارتباط روش های تدریس انجام شده است. این تحقیق از نوع مطالعات توصیفی امتدادی است و از آن جهت که ترکیبی از تجزیه و تحلیل کیفی و تجزیه و تحلیل کمی است و به ارائه مدل می پردازد پژوهشی نوآورانه محسوب می شود. آشنایی با روش های مختلف تدریس و محاسن و معایب این روش ها باعث شناخت وضعیت موجود شده و با در نظر گرفتن تحدیدها و فرصت ها منجر به قدم برداشتن برای رسیدن به وضعیت مطلوب می شود و در نتیجه این وضعیت مطلوب روش های تدریسی به کار برده می شود که بیشترین کارایی را داشته و منجر به ایجاد یادگیری معنادار و اثربخش در فراگیران شود. با این فرض، مسئله تحقیق حاضر پاسخ به این سوال است که چگونه می توان نقاط قوت روش های تدریس را به منظور تدوین یک الگوی بهینه ترکیب کرد؟». جامعه آماری شامل روش ها و الگوهای برتر تدریس می باشد. به منظور نهایی کردن مدل با استفاده از پرسشنامه و نظرخواهی از اساتید و صاحب نظران علوم تربیتی (گروه نمونه) و با استفاده از تحلیل عاملی اقدام گردید. یافته های تحقیق نشان داده است که الگوی بهینه دروس علوم تربیتی دارای 5 عامل (مؤلفه اصلی و مجموعاً 24 مؤلفه فرعی می باشد و درجه تناسب آن 85/82 حاصل شده است.

کلمات کلیدی:

روش تدریس، الگوی بهینه تدریس، مؤلفه های اصلی، مؤلفه های فرعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/385492>

